

Za njega je pružanje pomoći drugima duševna hrana, a radost davanja, smisao života. „Šta čovek može u životu više da urade nego da pomogne drugima?“ - pitanjem odgovora gospodin Milomir Glavčić, jedan od najvećih posleratnih srpskih donatora, na pitanje brojnih novinara za pomoć vrednu nekoliko miliona evra, koju je uputio u svoj rodni, potkopaonički kraj, širom Srbije i u druge republike bivše Jugoslavije, koju je napustio davne 1947. godine i kojoj se vreća isključivo preko svojih donacija. Lično je, od onih davnih dana, nikada nije posetio.

Neki ga nazivaju dobrotvorom, drugi humanistom, a on bez publiciteta, koji mu posebno ne prija, i bez velikih objašnjenja sebe smatra jednostavnim čovekom koji kad god to može, usrećuje druge, ispuni im po neku želju i učini život lakšim. Srpska pravoslavna crkva je Milomiru Glavčiću povodom njegove humanosti, dodelila Orden Svetog Save 3. reda, koji mu je uručio lično patrijarh Irinej. A Tomislav Nikolić, tada predsednik Republike Srbije, u ime države Srbije, Zlatnu medalju za humanost i dobročinstvo. Gospodin Milomir Glavčić rođen je 1924. godina u zaseoku Pope sela Kovači kod Jošaničke Banje. Da bi preživeo, kao mali radio je i najteže poslove. Stigavši u Nijagaru Fols (Kanada, gde i danas živi), mukotrpnim radom, prvo u rudniku, potom u ugostiteljstvu, stekao je imetak i postao vlasnik hotela „Amerikana“ i imanja od 75 ha. Posle 28 godina rada, hotel je prodao i danas, sa svojom suprugom i dvoje dece, uživa u penzionerskim danima. Postajući bogatijim, u mislima mu je sve više bio prisutan rodni kraj. Veliki deo tog svog teško stečenog kapitala u zadnjim decenijama darovao je svojoj zemlji iz koje je potekao. Pomagao je svoj narod i Srpsku pravoslavnu crkvu. Pisma, način na koji najviše voli da komunicira, sa molbama za pomoć, stizala su mu iz svih krajeva bivše zemlje, a on uvek kada je mogao, bio voljan da neke tužne priče, kojih nije bilo malo, ublaži. Milion evra poklonio je Kraljevu za izgradnju mosta preko Ibra, 547.000 evra za magnetnu rezonancu, aparat preko potreban Zdravstvenom centru „Studenica“ u Kraljevu. Podigao je i obnovio tri bogomolja u opštini Raška (crkvu Sv Ilije i Časnog krsta u Kovačima, Crkvu Sv Petke u Žerađu). Raščanima dao sredstva za kupovinu sanitetskog vozila. U Jošaničkoj Banji je izgradio Dom kulture, biblioteke i dečjeg vrtića. Krajem avgusta je donirao 200.000 evra za renoviranje i adaptaciju osnovne škole u Jošaničkoj Banji koju je i sam nekada pohađao... Donirao je hramu Svetog Save... Krajem šezdesetih je na Nijagari podigao hram Svetom Đorđu, koji od milošte zove „moja Studenica“. Koji su stvarni efekti podrške gospodina Glavčića, govori predsednik Kulturno-umetničkog društva „Milomir Glavčić“, gospodin Dragan Sekulić Sekula:

- KUD u Jošaničkoj Banji je osnovano 2001. godine i do 2007. radilo je kao školska sekcija pri OŠ „Jošanička Banja“. Potucali smo se od nemila do nedraga, davali koncerte, po školama, u balon hali, ali i po kafanama i na otvorenom. Videvši da to na duže staze ne može da opstane, preko Srpske pravoslavne crkve došao sam do adrese gospodina Glavčića, kontaktirao ga i

zamolio da pomogne našem Društvu u nabavci narodnih nošnji, opanaka, pratećih predmeta potrebnih za nastup KUD-a. Prvo smo dobili nešto nošnji i opanaka, da bi mi se potom, lično obratio rečima: „Dok dete ne zaplače majka ga ne uzima. Kaži šta vam treba a ja ću videti šta mogu.“ Tako sam dobio slobodu da pitam za sredstva za izgradnju Doma kulture. Takav naš odnos traje i dan danas. Od neke folklorne sekcije sa desetak devojčica i dečaka KUD je izrastao u Društvo sa 120 članova podeljenih u četiri starosne kategorije, od najmlađih, do veterana, jedne od vodećih sekcija u našem okrugu. Osim što s ponosom nosi ime dobrotvora, KUD „Milisav Glavčić“, pod vođstvom je vrsnog stručnjaka, umetničkog rukovodioca gospodina Srećka Pavlovića, i u svom redovnom repertoaru ima 16 koreografija iz cele Srbije, a posebno ponosno na Igre iz Studenice, Igre sa Rudna vezanih za potkopaonički kraj. Osim nastupa na svim lokalnim manifestacijama, može da se pohvali gostovanjima u Švajcarskoj, Bugarskoj, Austriji, Italiji, Makedoniji, Republici Srpskoj...

- Moja ideja je bila da izgradnjom Doma kulture objedinimo decu iz Banje i okolnih desetak mesta, da im kroz pozitivne primere vezane za prošlost našeg naroda pružimo mogućnost za kvalitetnije odrastanje. Kada sam uputio molbu za pomoć gospodinu Glavčiću, rekao sam mu da nam je vera ugrožena, što i jeste, da nam pomogne da je kroz izvornu pesmu, igru, običaje, narodnu nošnju, sačuvamo, a ujedno da decu usmerimo na druženje i jednu zdravu vrstu aktivnosti. Zahvaljujući toj donaciji KUD „Milomir Glavčić“ je doživelo ekspanziju, a dešava se da od 15 - 16 đaka, koji svake godine upiše prvi razred, samo jedno do dvoje dece ne dođu u folklor - objašnjava gospodin Sekulić, koji nikada nije upoznao velikog dobrotvora, ali zahvaljujući posredniku, jednom izuzetnom čoveku, gospodinu Radoju Glavčiću, bratancu gospodina Milomira Glavčića, koji sprovodi dobru volju svoga strica, ima saradnju koja se teško rečima može opisati.